

Cauza C-16/24 [Sinalov]ⁱ**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

11 ianuarie 2024

Instanța de trimitere:

Sofiyski gradski sad (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

11 ianuarie 2024

Procedură penală împotriva:

YR

WV

AN

WY

Obiectul procedurii principale

Conflict de competență între un judecător național și conducătorul său administrativ referitor la modul de aplicare a principiului selectării aleatorii la repartizarea cauzelor, aplicabil în statul membru. Respectarea principiului independenței instanței ca expresie a statului de drept în cazul în care sistemul repartizării aleatorii a cauzelor este interpretat și aplicat astfel încât judecătorul național nu poate să aprecieze autonom dacă este competent să examineze o cauză penală care i-a fost repartizată de conducătorul administrativ, cu consecința că, după ce acest judecător a trimis direct cauza, pentru motive de competență, fără confirmarea conducătorului administrativ, unui alt judecător de la aceeași instanță și al doilea judecător a preluat cauza spre examinare și a considerat, tot fără confirmarea conducătorului administrativ, că se impune să asculte părțile din cauză cu privire la chestiunea competenței sale pentru examinarea cauzei,

ⁱ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

împotriva celor doi judecători naționali a fost deschisă o procedură disciplinară pentru știrbirea prestigiului puterii judecătorești și pentru încălcarea obligației de serviciu

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea dreptului Uniunii în temeiul articolului 267 TFUE

Întrebarea preliminară

Este conformă cu articolul 19 alineatul [1 al doilea paragraf 2] TUE și cu articolul 47 din cartă se opun o interpretare a unei legi naționale care prevede ca principiu al administrării justiției selectarea aleatorie dintre judecători pentru a-l determina pe acela care va examina și va soluționa o cauză penală, interpretare potrivit căreia, în cazul în care există îndoieli că acest principiu a fost respectat într-o cauză deja repartizată de conducătorul administrativ, aceste îndoieli se clarifică în felul următor:

1. este vorba despre o chestiune judiciară asupra căreia se pronunță instanța care examinează cauza, inclusiv după ascultarea părților și în procedura căii de atac;

2. este vorba despre o chestiune administrativă și numai conducătorul administrativ este competent să facă această apreciere,

și, de asemenea, o interpretare potrivit căreia, atunci când judecătorul căruia i s-a repartizat cauza consideră că, potrivit principiului menționat, cauza ar trebui examinată de un alt judecător și trimite cauza acestui judecător, iar al doilea judecător care a primit cauza decide mai întâi să asculte părțile într-o procedură contradictorie și apoi să tranșeze autonom printr-o hotărâre chestiunea competenței sale, acești doi judecători săvârșesc o abatere disciplinară în măsura în care prin comportamentul lor subminează prestigiul puterii judiciare și își încalcă obligațiile de serviciu?

Dispoziții de drept și jurisprudența Uniunii invocate

Tratatul privind Uniunea Europeană (denumit în continuare „TUE”), în special articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf;

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), în special articolul 47;

Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO 2008, L 300, p. 42);

Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și

sanctiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (JO 2004, L 335, p. 8, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 66);

Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Polonia (Regim disciplinar aplicabil judecătorilor), C-791/19, EU:C:2021:596;

Hotărârea din 20 aprilie 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311;

Hotărârea din 19 noiembrie 2019, A.K. și alții (Independența Camerei Disciplinare a Curții Supreme), C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982;

Hotărârea din 2 martie 2021, A.B. și alții (Numirea judecătorilor la Curtea Supremă – Căi de atac), C-824/18, EU:C:2021:153;

Hotărârea din 5 noiembrie 2019, Comisia/Polonia (Independența instanțelor de drept comun), C-192/18, EU:C:2019:924;

Hotărârea din 24 iunie 2019, Comisia/Polonia (Independența Curții Supreme), C-619/18, EU:C:2019:531.

Dispoziții naționale

Nakazatelno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală), în special articolul 42 alineatul (2), articolul 44 alineatul (1) și articolul 258

Zakon za sadebnata vlast (Legea privind organizarea judiciară, denumită în continuare „ZSV”), în special articolul 9 alineatul (1), articolele 86 și 109, articolul 307 alineatul (2), articolele 308 și 327, precum și articolul 360b alineatele (1) și (6)

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Începând cu 30 octombrie 2014, pe rolul Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat, Bulgaria) a existat o procedura penală împotriva a patru persoane, trimise în judecată pentru participare la un grup infracțional organizat, creată în scopul săvârșirii de infracțiuni fiscale – neplata TVA-ului datorat. Presupusele infracțiuni au fost săvârșite în perioada ianuarie 2008-27 martie 2012.
- 2 Cauza penală a fost repartizată, dintre toți judecătorii instanței, judecătorului Ivo Hinov prin mecanismul computerizat de selectare aleatorie. Dezbaterile au avut loc în fața unui complet precum și a doi jurați. Ca urmare a decesului unuia dintre jurați în anul 2021 și având în vedere principiul continuității compunerii completului de judecată, la 19 octombrie 2021 judecătorul Ivo Hinov (denumit în continuare „judecătorul I. H.”) a decis reluarea dezbaterilor.

- 3 La 27 iulie 2022, Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat) a fost desființat, iar cauza a fost trimisă, pentru motive de competență, la Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia, Bulgaria, denumit în continuare „SGS”). La această instanță, a fost reintegrat ca judecător și judecătorul I. H., unde își desfășoară în prezent activitatea în această calitate.
- 4 La 4 august 2022, conducătorul administrativ al secției penale a SGS a aplicat mecanismul de repartizare a cauzelor prin aplicarea principiului selectării aleatorii dintre toți judecătorii instanței. Cauza penală a fost repartizată judecătoarei Hristinka Koleva (denumită în continuare „judecătoarea H. K.”). Fără a analiza chestiunile juridice din cauză, ea a constatat la 27 septembrie 2023 că judecătorul I. H. este competent să examineze fondul cauzei. Prin urmare, ea a trimis cauza spre examinare acestui judecător.
- 5 La 3 octombrie 2023, judecătorul I. H. a pronunțat o hotărâre judecătorească prin care a dispus organizarea unei ședințe publice în vederea ascultării părților în special asupra chestiunii dacă a fost respectat principiul repartizării aleatorii. Părțile au opinat că judecătoarea H. K. a săvârșit o eroare de drept întrucât un judecător nu poate trimite cauza unui alt judecător în vederea examinării ei. În opinia lor, cauza trebuie trimisă la conducătorul administrativ al instanței, care este obligat să facă din nou o selectare aleatorie pentru repartizarea cauzei.
- 6 Prin ordonanța din 23 noiembrie 2023, judecătorul I. H. a statuat că selectarea aleatorie a fost prevăzută de legiuitor ca principiu de organizare judiciară, precum și că fiecare instanță este competentă să își verifice propria competență. Așadar, în opinia sa, este vorba despre o chestiune judiciară (și anume, despre o chestiune care trebuie tranșată de instanță – inclusiv în procedura căii de atac), iar nu despre o chestiune administrativă (*id est*, nu despre o chestiune ce ar trebui rezolvată de conducătorul administrativ).
- 7 În calea de atac formulată împotriva hotărârilor acestui judecător, instanța de apel competentă a constatat că numai conducătorul administrativ este competent să aprecieze dacă la repartizarea inițială a cauzei a fost respectat principiul selectării aleatorii.
- 8 Prin dispoziția din 22 decembrie 2023, conducătorul administrativ a deschis o procedură disciplinară împotriva judecătoarei H. K. și a judecătorului I. H. În fapt, judecătoarei H. K. i se reproșează că a omis să trimită cauza la conducătorul administrativ în vederea unei noi repartizări (și, în plus, că nu a suspendat procedura și că nu s-a recuzat), în timp ce judecătorul I. H. este criticat pentru că a acceptat să examineze o cauză care nu îi fusese repartizată în mod corespunzător potrivit cerințelor prevăzute de ZSV. În drept, comportamentul judecătoarei și al judecătorului a fost considerat „un act care știrbește prestigiul puterii judiciare și care constituie o încălcare a obligației de serviciu”.

Argumentele esențiale ale judecătorului și ale conducătorului său administrativ

- 9 **Judecătorul I. H.** – care face parte din completul ce reprezintă instanța de trimitere, care a sesizat Curtea¹ cu cererea de decizie preliminară – consideră că prin faptul că președintele SGS îl trage la răspundere disciplinară și se încalcă dreptul de liberă apreciere a competenței sale pentru examinarea unei cauze penale în cadrul atribuțiilor sale generale de judecător. În opinia sa, în acest context se pun cel puțin două probleme fundamentale. Prima problemă este dacă instanța de trimitere trebuie să recunoască faptul că nu este în realitate competentă să rezolve această chestiune, ceea ce ar însemna că admite că numai conducătorul administrativ poate să facă această apreciere. A doua problemă privește aspectul dacă actele îndeplinite până acum de instanța de trimitere, referitoare la aprecierea competenței sale, au constituit în fapt o abatere disciplinară și, în consecință, un motiv pentru a se recuza, întrucât prin îndeplinirea actelor judecătorești într-o anumită cauză judecătorul respectiv știrbește prestigiul justiției și nu mai poate continua să examineze cauza.
- 10 Instanța de trimitere prezintă succint esența și acțiunea practică a principiului selectării aleatorii la repartizarea cauzelor. Aceasta subliniază faptul că noul sistem a fost introdus pentru a limita arbitrarul la repartizarea cauzelor, care constituie în mod tradițional monopolul președintelui instanței. Selectarea aleatorie are loc atunci când la instanță este înregistrată o cauză. Ea comportă două modalități. Astfel, repartizarea aleatorie (i) poate avea loc „automat” (prin repartizare electronică uniformă potrivit ordinii de înregistrare) – în această situație, cauza este repartizată între toți judecătorii, în speță, din secția penală a SGS. Această metodă este valabilă pentru sesizarea inițială a instanței cu o cauză. Repartizarea aleatorie poate avea și forma (ii) „selectării unui anumit judecător”, cu alte cuvinte, o „repartizare manuală”. A doua metodă se aplică în special în cazurile în care cauza fusese inițial repartizată unui anumit judecător, care a trimis-o apoi unei alte instituții (de exemplu, la parchet pentru a remedia o neregularitate, sau la o altă instanță, pe care o consideră competentă), iar cauza respectivă ajunge din nou la instanță. În această situație, cauza este repartizată direct aceluiași judecător.
- 11 În opinia instanței de trimitere, legislația națională nu precizează cine este persoana competentă să aprecieze dacă conducătorul administrativ și-a exercitat în mod corespunzător competența pentru [a asigura] respectarea principiului selectării aleatorii. În concret, este vorba dacă el a repartizat în mod corect cauza între toți judecătorii potrivit primei opțiuni sau dacă ar fi trebuit să o repartizeze potrivit celei de a doua opțiuni, și anume special unui anumit judecător. Instanța de trimitere consideră că în această privință pot fi susținute două puncte de vedere.

¹ Nota traducătorului: Cererea de decizie preliminară originală din 11 ianuarie 2024 a fost formulată de judecătorul unic în calitate de președinte de complet. Prin ordonanța din 15 ianuarie 2024, primită la Curte la 17 ianuarie 2024, hotărârea sa a fost confirmată de întregul complet, respectiv de judecător și de cei doi jurați.

- 12 Potrivit primului punct de vedere, împrejurarea că legiuitorul național a prevăzut selectarea aleatorie ca principiu al organizării și administrării justiției înseamnă că aceasta constituie un element esențial al legalității procedurii judiciare. Prin urmare, se aplică principiul general conform căruia judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza este competent să aprecieze dacă este competent, inclusiv chestiunea dacă la repartizarea cauzei a fost respectat principiul selectării aleatorii. Potrivit acestui punct de vedere, principiul repartizării aleatorii este aplicat în două etape. În prima etapă, este aplicat de conducătorul administrativ, care repartizează cauza unui anumit judecător și care folosește discreționar una dintre cele două modalități. Acest lucru are loc în cadrul unei proceduri administrative, fără participarea părților. În a doua etapă, judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza realizează o apreciere autonomă, în care se ține seama de toate garanțiile din cadrul unei proceduri judiciare: ascultarea părților și controlul efectuat de instanțele superioare.
- 13 Al doilea punct de vedere este că numai conducătorul administrativ poate să controleze respectarea acestui principiu. Dacă judecătorul căruia i s-a repartizat cauza consideră că aceasta i-a fost repartizată în mod eronat, el trebuie mai întâi să informeze conducătorul administrativ, care trebuie să aprecieze dacă se impune o nouă repartizare. Această opinie este susținută de instanța de apel și de conducătorul administrativ al SGS, care a deschis procedura disciplinară împotriva judecătorului I. H. și a judecătoarei H. K. **Conducătorul administrativ** consideră că doar el este competent să facă această apreciere și, prin urmare, judecătoarea H. K. ar fi trebuit mai întâi să îi trimită lui cauza cu motivarea corespunzătoare, pentru ca el să fi putut apoi să decidă, potrivit competenței, cu privire la o nouă repartizare. În mod corespunzător, după ce a primit cauza de la judecătoarea H. K., judecătorul I. H. ar fi trebuit să o trimită mai departe direct la conducătorul administrativ în vederea aprecierii, iar nu să decidă el însuși dacă este competent să examineze cauza fără acordul conducătorului administrativ al instanței respective.
- 14 Instanța de trimitere subliniază însă faptul că din dreptul național nu reiese cu claritate dacă la aprecierea competenței judecătorului de a examina și a soluționa cauza conducătorul administrativ deține în privința unui anumit aspect – respectarea principiului selectării aleatorii – prerogativa de a da instrucțiuni judecătorului.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 15 Instanța de trimitere subliniază în primul rând că în procedura principală este vorba despre stabilirea vinovăției sau nevinovăției unor persoane acuzate de participare la un grup infracțional organizat și de evaziune fiscală în materie de TVA. În cazul unei soluții de condamnare, quantumul pedepsei trebuie stabilit în conformitate cu Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate și cu Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind

elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri. Dat fiind că în procedura principală este incident dreptul derivat, sunt aplicabile și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 47 din cartă. Litigiul principal trebuie examinat de instanțe independente în înțelesul dreptului Uniunii.

- 16 În opinia instanței de trimitere, în această privință este vorba în primul rând despre independența judecătorului în exercitarea dreptului său de a-și aprecia propria competență (competența din punctul de vedere al aplicării principiului selectării aleatorii). Este, așadar, necesar să se examineze dacă se aduce atingere acestei independențe atunci când această apreciere poate fi realizată numai de conducătorul administrativ al instanței respective și când opinia completului de judecată respectiv, conform căreia acesta deține o astfel de competență, este considerată abatere disciplinară de conducătorul administrativ.
- 17 În acest context, instanța de trimitere relevă faptul că în opinia Curții organizarea justiției este o chestiune ce ține de dreptul național, dar această organizare trebuie să asigure independența judecătorilor, pentru a garanta protecția statului de drept ca valoare de o importanță primordială. Acest lucru este valabil și pentru conținutul dispozițiilor aplicabile desfășurării procedurilor disciplinare împotriva judecătorilor.
- 18 Instanța de trimitere subliniază faptul că Curtea pornește de la ipoteza că independența judecătorilor ca atare este opozabilă și puterilor legislative și executive. În speță se pune problema independenței judecătorului, însă în raportul dintre acesta și conducătorul administrativ, și numai în privința unui aspect, și anume aprecierea aplicării corespunzătoare a principiului selectării aleatorii, pe care conducătorul administrativ a realizat-o deja.
- 19 Este însă necesar să se pună în lumină faptul că sarcina conducătorului administrativ este de a crea condițiile necesare îndeplinirii justiției și că el însuși nu are atribuții de administrare a justiției în cauzele respective. Prin urmare, în exercitarea competențelor de repartizare a cauzelor, președintele instanței respective exercită, în cadrul sistemului instanței, numai competențe executive, iar nu și judecătorești. Aceste competențe sunt delimitate clar: Competențele jurisdicționale sunt exercitate de judecător (în privința cauzei pe care o examinează), iar competențele executive, de conducătorul administrativ (în privința instanței pe care o conduce).
- 20 În plus, potrivit jurisprudenței Curții, unul dintre elementele independenței instanței îl constituie impenetrabilitatea instanței în privința unor elemente exterioare. Această problemă se pune în procedura principală în măsura în care un factor extern – conducătorul administrativ – insistă asupra faptului că, potrivit principiului selectării aleatorii, numai el poate decide care judecător trebuie să examineze cauza.

- 21 Curtea mai arată în continuare că cerința imparțialității presupune ca judecătorul să își exercite funcțiile în deplină autonomie, fără a fi supus vreunei legături ierarhice sau de subordonare și fără să primească dispoziții sau instrucțiuni, indiferent de originea lor, fiind astfel protejat de intervenții sau de presiuni exterioare susceptibile să aducă atingere independenței de judecată a membrilor săi și să influențeze deciziile acestora.
- 22 În procedura principală, conducătorul administrativ a afirmat că un judecător nu are posibilitatea de a-și aprecia propria competență, considerând că el deține monopolul asupra acestei chestiuni și că decizia sa este obligatorie pentru judecător. În opinia instanței de trimitere, în această privință este vorba despre o formă de presiune exterioară, în măsura în care este vorba despre o chestiune legată de aplicarea unui principiu al administrării justiției. Conducătorul administrativ este însă o persoană externă în raport cu această administrare a justiției.
- 23 Instanța de trimitere consideră că jurisprudența Curții transferată asupra prezentei cauze trebuie interpretată în sensul că cerința privind independența judecătorilor este valabilă din momentul în care judecătorul a fost desemnat să examineze și să soluționeze o cauză concretă. Din acest moment, independența sa devine o valoare, din acest moment el nu mai poate fi pus sub presiune în legătură cu hotărârile pe care le pronunță în contextul examinării și soluționării acestei cauze. Acest lucru este de asemenea valabil pentru hotărârile referitoare la propria sa competență.
- 24 În procedura principală, conducătorul administrativ i-a încredințat inițial judecătorei H. K. în mod corespunzător sarcina de a examina cauza din procedura principală. Nu poate fi primită opinia potrivit căreia aceasta este în continuare sub controlul său, fără ca ea însăși să se poată pronunța asupra chestiunii privind competența sa pentru examinarea și soluționarea cauzei în conformitate cu principiul selectării aleatorii, fiind nevoită în schimb să solicite acestuia să repartizeze din nou cauza. Astfel, dacă se recunoaște dreptul judecătorei H. K. de a-și aprecia autonom propria competență pentru examinarea cauzei, acest lucru înseamnă și recunoașterea dreptului său de a trimite autonom cauza judecătorului I. H., în cazul în care consideră că cauza trebuie examinată de acesta. De aici rezultă necesitatea de a recunoaște dreptul judecătorului I. H. de a aprecia el însuși după primirea cauzei dacă, potrivit principiului selectării aleatorii, este competent să examineze cauza, inclusiv dreptul de a decide ascultarea părților înainte de a se pronunța, și anume fără a lăsa această decizie conducătorului administrativ.
- 25 În schimb, dacă s-ar reține opinia conducătorului administrativ, acest lucru ar însemna că judecătorul care trebuie să examineze și să soluționeze o anumită cauză ar depinde complet în privința unui anumit aspect al propriei sale competențe de examinare și soluționare de voința conducătorului, fără a putea să facă el însuși o asemenea apreciere. În opinia instanței de trimitere, urmarea acestui lucru este în definitiv o instanță dependentă – tocmai în această privință

(aprecierea competenței sale pentru examinarea și soluționarea cauzei în raport cu principiul selectării aleatorii) – de conducătorul administrativ.

- 26 Instanța de trimitere examinează mai departe dacă procedura disciplinară deschisă împotriva judecătorului I. H. nu pune în discuție încrederea publicului în funcționarea și independența justiției. În acest context, este necesar să se sublinieze că în opinia Curții procedura disciplinară împotriva unui judecător nu poate constitui un mijloc de control al conținutului hotărârilor judecătorești pe care le pronunță, iar răspunderea disciplinară trebuie reglementată astfel încât să se împiedice ca el să fie expus riscului ca răspunderea sa disciplinară să fie angajată exclusiv în considerarea deciziei sale.
- 27 În opinia instanței de trimitere, aceste condiții nu sunt îndeplinite în procedura principală, în măsura în care procedurile disciplinare împotriva judecătoarei H. K. și a judecătorului I. H. au ca obiect conținutul hotărârilor judecătorești pronunțate de aceștia, obiectivate în formă scrisă. De fapt, scopul este de a reproșa acestora faptul că acest conținut nu a fost acela care ar fi trebuit să fie în opinia conducătorului administrativ. Referitor la o procedură disciplinară privind conținutul unei hotărâri judecătorești, Curtea a statuat că răspunderea disciplinară poate fi angajată în „cazuri cu totul excepționale”. Este vorba în această privință despre „comportamente grave și total impardonabile din partea judecătorilor [...] de exemplu, [...] încălcarea în mod deliberat și cu rea-credință sau printr-o neglijență deosebit de serioasă și gravă a normelor de drept național și de drept al Uniunii a căror respectare trebuie să o asigure sau în faptul de a acționa arbitrar ori în denegarea de dreptate [...]”.
- 28 Instanța de trimitere ajunge la concluzia că decizia judecătoarei și a judecătorului de a-și aprecia propria competență pentru examinarea procedurii principale nu poate fi considerată o asemenea încălcare deosebit de gravă a legii. Este vorba despre o exercitare discutabilă a competenței. Judecătoarea și judecătorul au considerat că o anumită competență (aprecierea propriei competențe în lumina garantării principiului selectării aleatorii) poate fi exercitată numai de judecători, iar nu de conducătorul administrativ. În schimb, acesta nu doar că a considerat că numai el este competent, dar și că judecătoarea și judecătorul au săvârșit o abatere disciplinară prin contestarea competenței sale. În plus, se subliniază faptul că judecătoarea și judecătorul și-au motivat în mod corespunzător hotărârile în această privință. Conducătorul administrativ nu a analizat însă această împrejurare și nu a examinat dacă este vorba despre o simplă eroare de aplicare a legii. Dimpotrivă, el a folosit procedura disciplinară pentru a-și apăra monopolul asupra chestiunii privind aplicarea corespunzătoare a principiului selectării aleatorii.
- 29 În fine, instanța de trimitere relevă faptul că cerința independenței judecătorului nu este un scop în sine, ci are ca finalitate dreptul la apărare al părților, care se manifestă în mod vădit sub forma dreptului de a fi ascultate. Scopul actului îndeplinit de judecătorul I. H. care a angajat răspunderea sa disciplinară a fost de a da părților posibilitatea de a se pronunța asupra aspectului dacă a fost respectat principiul selectării aleatorii atunci când conducătorul administrativ a repartizat

inițial cauza și când judecătoria I. H. a trimis-o judecătorului I. H. În acest mod, părților li s-a oferit în realitate posibilitatea unei apărări efective la soluționarea acestei chestiuni, întrucât s-a ținut seama de opiniile lor. În schimb, dacă această chestiune ar fi fost lăsată la decizia conducătorului administrativ, acesta ar fi hotărât conform aprecierii sale personale și fără ascultarea părților.

- 30 Sintetizând, în opinia instanței de trimitere, în cauză trebuie să se examineze dacă este garantat principiul independenței judecătorilor ca expresie a statului de drept. În opinia acestei instanțe, vitalitatea drepturilor conferite cetățenilor de dreptul Uniunii poate fi asigurată numai dacă sunt protejate de o instanță independentă. Iar această independență trebuie să înceapă la repartizarea unei cauze. De la acest moment, judecătorul trebuie să își asume întreaga răspundere pentru hotărârea sa. Erorile sale trebuie corectate prin exercitarea de către părți a căilor de atac sau îndreptate din oficiu de instanțele superioare. Dacă după repartizarea unei cauze conducătorul administrativ poate exercita controlul asupra acesteia, chiar și numai dintr-un anumit punct de vedere (în speță, respectarea principiului selectării aleatorii), nu se poate considera că instanța este pe deplin independentă.